

वह वायो नियुतो याक्ष्हा पिवा सुतस्यान्धसो मदाय ॥ ७० ॥

वसिष्ठदृष्टा त्रिष्टुप् । वायुदेवत्याः पञ्चदश ऋचः द्वे प्रतीकोक्ते एवं सप्तदशकः पुरोरुचां समूहः । वामिति द्विवचनं पत्नीयजमानविषयम् हे पत्नीयजमानौ वां युवयोः स्वभूताः सोमाः दक्षिणे विदीर्णाः चूर्णाभिः दृ विदारे कर्मकर्तरि लिट् । कीदृशाः प्रवीर्या (३७.) प्रकृष्टा वीरा ज्ञानोद्भवा ऋविजो येषां सोमानां ते प्रवीराः सुपां सुलुगिति [पा० ७. १. ३१.] जसो याजादेशः । शुचयः निर्मलाः । अध्वर्युभिः सुतासः सुताः अभिषवधर्मेण ग्रावभिः द्रवीभावमापादिताः अभिषुण्वन्ति चत्वारः पर्युपवेशनसामर्थ्यादिति [का० १. ५. १.] कात्यायनस्मरणादध्वर्युभिरिति बहुवचनम् अध्वरनेतृभिर्ऋविग्विशेषैः सुता इत्यर्थः । मधुमत्तः मधु निग्राभ्यामपमुदकम् तद्वत्तः । एवं पूर्वार्धे पत्नीयजमानौ सम्बोध्य वायुमाह वाति सर्वत्र गहति वायुः हे वायो नियुतोऽश्चान् त्वं वह देवयजनदेशं प्रापय अह्याहि अहमेत्यर्थे आतुमिति वा सोमाभिमुखं सोममातुं वा याक्षीत्यर्थः । यावा च मदाय तृप्तये मत्ततयि वा सुतस्याभिषुतस्यान्धसः सोमस्य स्वमंशं पिब ॥ ७० ॥

गाव उपावता ॥ ७१ ॥

व्याख्याता [३३. ११.] ॥ ७१ ॥

काव्ययोराज्ञानेषु कृत्वा दक्षस्य डुरोणे । रिशादसौ सधस्य आ ॥ ७२ ॥

दक्षदृष्टा गायत्री मैत्रावरुणी । कवीनां क्रातदर्शिनां ज्ञानसमुच्चयकारिणां हितौ काव्यौ तयोः । रिशन्ति हिंसन्ति रिशाः ताना समन्तादस्यतो नाशयतः तौ रिशादसौ द्विवचनं मित्रावरुणविषयम् हे रिशादसौ शत्रूपक्षयितारौ मित्रावरुणौ यजमानस्य सधस्ये देवमनुष्याणां सहसोमपानस्थाने युवाम् आ आगहतम् । कीदृशस्य यजमानस्य काव्ययोः कविहितयोर्युवयोः आज्ञानेषु आ समन्ताज्जन्मसु सोमपानार्थमाविर्भूतभूमिषु देवयजनादिषु डुरोणे यज्ञगृहे च कृत्वा क्रतुना यज्ञकर्मणा कृत्वा दक्षस्य उत्साहवतः यज्ञं समर्धयत इत्यर्थः । दक्षस्येति विशेषणात् यजमानपदमध्याहृतव्यम् आ इत्युपसर्गेण गहतमिति क्रियाध्याहारः ॥ ७२ ॥

दैव्यावध्वर्यु आगतं रथेन ॥ तं प्रत्नया । अयं वेनः ॥ ७३ ॥